

mange milliarder sodavandskapsler samles ind, vil det også være en gevinst for naturen.

Vi vil gerne prøve at lave en pakkeordning, der gør, at vi kommer i offensiven og kommer med noget, der miljømæssigt er mere tvingende, så det bliver accepteret i EU.

Vi er jo i en væsentlig svagere situation, end vi har været tidligere, og det er os, der har skal være i offensiven, for det er os, der har bevisbyrden over for EU med hensyn til, at vi har et system, der af miljømæssige grunde er tvingende nødvendigt.

Derfor er vi klemte, og derfor skal vi handle nu, inden vi bliver slæbt i retten og tvunget til noget, vi ikke vil.

Så derfor beder jeg ministeren om at nævne et tidspunkt, hvor vi kan gå i gang med det, og fortælle os, hvornår de nødvendige svar kommer om, hvordan svenskerne har kunnet køre deres system, og hvad der ligger til grund for det, om det er noget, vi kan kopiere, og om vi eventuelt kan gøre det endnu bedre.

Vi vil gerne have et endnu bedre system, og vi vil meget gerne anlægge en international synsvinkel på det, dvs. en EU-synsvinkel, hvor vi kan få de andre lande til at være med til at nedbringe deres affaldsmængde, for så får vi sat gang i et samarbejde, som være til gavn og glæde for alle.

Anni Svanholt (SF):

I SF går vi ind for, at Danmark fører en begavet Europapolitik, hvor vi ikke bare ligger på halen for alt, hvad der kommer fra Bruxelles, men heller ikke automatisk er imod det, der bliver besluttet i EU.

Men det, som Fremskridtspartiet lægger op til i B 136, er, at Danmark frivilligt og uden kamp skal undergrave vores returflaskesystem, uden at vi har garanti for, at det, som vi får i stedet, er bedre.

I Danmark kan vi i dag med vores returflaskesystem præstere en af verdens højeste returprocenter, ja, måske den højeste, og åbner vi op for øl- og mineralvandsdåser, sådan som Fremskridtspartiet lægger op til, får vi endnu et retursystem, og vi er mange, der er bange for, at vi dermed erstatter et velfungerende system med to konkurrerende og halvdårligt fungerende systemer.

Vi ved nemlig, at det er vanskeligt at få et returdaesesystem til at blive lige så effektivt som flaskesystemet, og samtidig ved vi ikke, hvordan et dåsesystem vil påvirke de imponerende returprocenter, vi i dag kan fremvise.

Og hvis der samtidig åbnes for ståldåser, vil der være tale om et klart miljømæssigt tilbage-skrift.

Dette problem forholder Fremskridtspartiet sig ikke til. Man lægger jo op til en fuldstændig åbning.

Med flaskedommen ved EF-Domstolen i 1988 vandt Danmark en vigtig miljømæssig sejr, men vi kunne ikke på forhånd vide, om vi ville vinde, og det kan man sjældent. Men hvis man ikke kæmper, har man med sikkerhed tabt.

Nu står vi i denne samme situation igen, og det, der igen er afgørende, er, hvordan vi får mest miljø for pengene.

I den sammenhæng så SF gerne, at antallet af flasketyper i det nuværende retursystem blev reduceret. Og indførelse af øl- og mineralvandsdåser af stål og aluminium vil kun betyde, at et enkelt, overskueligt og ikke mindst effektivt system som det, vi har i dag, bliver undergravet af et kompliceret, uoverskueligt og ineffektivt system, og det mener vi hverken forbrugerne, miljøet eller Danmark kan være tjent med, og derfor afviser vi forslaget. Vi skal ikke give op på forhånd, og vi skal slås for de bedste miljøløsninger.

Jeg vil også gerne bruge lejligheden til at sige til hr. Niels Jørgen Langkilde – hvad jeg ikke fik lejlighed til før – at De Konservative jo fuldstændig lader som om det er givet på forhånd, at det kan lade sig gøre at få en ordening, hvor man holder ståldåser og engangsemballage ude fra Danmark.

Det tager man nærmest for givet, og det er jo absolut ikke givet. Der er overhovedet ikke nogen garanti for det, men det har ligesom været hele forudsætningen, og det antager man altså bare.

Og selv om det skulle være tilfældet, at man kunne nøjes med aluminiumsdåserne, så ved vi jo også, at det system, som vi måske i bedste fald kan få, ikke er godt nok, for der vil være en vis spildprocent, og der vil være en øgning af affaldsmængden.

Jeg kunne forstå, at hr. Niels Jørgen Langkilde var meget optaget af at nedbringe affaldsmængderne, og det er vi sandelig også i SF, men det, som hr. Langkilde siger, virker absolut ikke overbevisende, når han samtidig er villig til at acceptere, at der kommer dåser ind på markedet, for det vil øge mængden af affald, og vi skal da tværtimod gøre noget for at reducere antallet af flasker og for at have et virkelig godt retursystem, hvor der er en meget høj flaskegen-anvendelsesprocent.